

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 5. marca.

Debata o borznem davku, katera se je pričela še v zadnji seji, izpolnila je nemalo vse današnje zborovanje. Kmalu torej dve seji za prvo branje predloga, ki obsega dve-tri vrste, jednostaven poziv, naj se tudi trgovina na borzi obloži s posebnim davkom! Tembolj se je čuditi temu gostobesednemu vsprejemu Türkovega predloga, ker se je zbornica že v zadnji sesiji bavila s tem predmetom in o njem zlasti vsled inicijative našega poslanca Obreze svoje stališče razodela, predno je imela čast poznati sedanjega predlagatelja s skrajne levice. Načelnega pojasnila tedaj ni toliko trebalo. Z druge strani pa se menda bomo res morali privaditi „modi“, s katero se je zapletel naš parlament, ker v novejšem času skoro nijeden predlog ne zadobi parlamentarnega krsta brez obširnega prvega deklamovanja. Zlasti se to godi pri predlogih, ki vzidejo od skrajne levice, iz taborika pod vodstvom Schönererjev. Nekoliko so to res predlogi, kateri, kakor zadnjič predlog za znižanje zemljiškega in danes predlog za uvedbo borznega davka, zaslužijo vso pozornost, nekoliko pa so predlagatelji možje, ki imajo pri vsakej priliki svojega programa polna usta, in slednjič so tu drugi levičarji, katerim je predlagatelj à la Türk trn v peti, trn, proti kateremu je kaj storiti treba.

Po vsem tem je pa treba pri predlogu Türkovem glede na borzni davek bilo v dveh sejah mnogo govorjenja. Ali o čem? Predlagatelj nekda o trgovini in gibanju na borzi ne vé veliko več, kakor to, da je na borzi devet desetina židov, in ker je on fanatičen antisemit, mu je borzni davek že zavoljo tega popolnem opravičen in potreben, ker bode tiščal „schnorrerje“ in „jobberje“. Res je navel tudi nekaj stvarnih razlogov, ali da bi zamudil tako lepo priliko, to ni bilo mogoče, — razvijal je torej dele antisemičnega programa!

Tega se je poprijel poslanec, superintendent dr. Haase, ker tudi on je izmed tistih, ki borze neso nikdar znotraj videli. Zatorej pa tudi ni govoril o borznih in davčnih stvareh, nego je le polemizoval s Türkom, proti antisemitizmu. „Alliance israelite“ je morala razpisati kako nagrado za zagovornika

židov v državnem zboru, drugače je težko misliti, zakaj se je gospod superintendent tako pogajal za nje. Mož je nemški „liberalec“ in gosto so se mu iz ust usipale fraze o tolerantnosti, enakopravnosti in sličnih lepih pojmi; bil je tudi ta pot v koru nemško-židovsko-liberalnih glasil, ki v jedno merčankujejo o razmerah bratovskih, a v istem času hujskajo proti slovanskim narodnostim. Če bode kedaj novodobno preganjanje židov doseglo kaj vspeha, to bode sad nemško-židovske-liberalne šole in njenih monitêrjev, ki so sedanji nemški rod naučili zastopati le jednostransko, ekskluzivno svoje stališče ter prezirati opravičene zahteve drugih krogov. V Haasejev govor je kolovodja antisemitov Schönerer vrgel par krepkih zabavljic; sicer pa je bilo besedovanje dolgočasno in res ne znamo, kaj bi bilo levico družega zapeljalo k živahnemu odobravanju, če to ni bil demonstrativni duh proti skrajnemu svojemu krilu.

Kakor v prejšnji seji dr. Pattai, je danes k Türkovemu predlogu stvarno govoril naš poslanec g. Ad. Obreza. Ker menimo njegov govor priobčiti po stenografskem zapisniku, poudarimo naj le to, kar bi se rado očem prikilo. Borzni davek imajo davkoplačevalci, dejali bi, na svojej zastavi zapisan. Kdor kaj zanj stori, tisti je popularen. Državnozborna levica je to takoj videla, ko je poslanec z desnice, namreč g. Obreza 1881. leta oglašil predlog za borzni davek. Od tistih dob levica tako zavija, kakor bi parlamentarna propaganda za obdavkovanje borzne trgovine bilo njeno delo. Prav umestno je tedaj bilo, da je naš poslanec začetkom svojega govora dotične nazore skušal spraviti v pravi tir, češ, da kakor v prošlejši seji, je on tudi sedaj nameraval predložiti nasvet glede na borzni davek koj v prvem času zborovanja, toda poslanec Türk ga je preloputnil, oglašivši v istej stvari predlog, ki je pa celo le jednostavna resolucija.

Stvaren je bil govor levičarja, poslanca Oppenheimerja: Borzni davek je opravičen, ker ni razloga, zakaj bi davka bila prosta borzna trgovina, ko je z njim obložena vsaka vrsta obrtnega in poljedelskega pridobivanja, ko je z njim podražen celo konsum najpotrebnejših živil; davek ta pa bi tudi državi dajal tudi dohodek, ki seveda ne bi bil tolikšen, kakor se pričakuje, ker bi se moralo gle-

dati, da previsok davek ne uničuje svobode, ki je borza potrebuje tudi v prid države.

Ko sta dr. Pattai in Türk izgovorila svoji repliki proti dru. Haaseju, je zbornica, jako slabo obiskana, prestopila h glasovanju. Obveljal je predlog Türkov, da se stvar izroči posebnemu odseku, a ne predlog Obrezev, ki je nasvetoval razpravo o tem v davčnem odseku. Predlog Türkov je prodril s tremi glasovi (99 proti 96) večine; zanj so poleg drugih desničarjev glasovali tudi naši poslanci gg. Raič, Šuklje in Vitezić.

Za tem se je predlog poslanca Richterja in tovarišev, da bi se delavci po železnicah cenó vozili, po prvem branju s kratko debato izročil železniškemu odseku.

Daljša debata je bila zlasti vsled govora dra. Kronawettera pri prvem branju Siegla in tovarišev predloga, da bi se dobila pomoč glede na breme legalizovanja. Ta predlog se bode pretresal v posebnem odseku z 18 članovi.

Končala se je današnja seja, v katerej prvo branje Scharschmidove jezikovne postave ni moglo priti na vrsto, s prvim branjem predloga, s katerim pl. Jaworski in tovariši nasvetujejo, da bi se postavila uvoznina na žito. Predlog je zbornica odobraval ter zanj določila poseben odsek s 24 članovi.

Poslanci se danes razidejo na pustne počitnice ter se snidejo k seji v petek, 12. dan marca. Na vrsti bode najprvo branje budgetnega provizorija za april in maj; potem pa prvo branje Scharschmidovega predloga. Oboje, zlasti pa poslednje bode povod živahnemu debatovanju.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 9. marca.

Gospodska zbornica državnega zbora ima v četrtek sejo. Na dnevnem redu so manj važne stvari, mej drugim predlogi o povečanju dveh fidejnih komisov. — V budgetnem odseku zbornice poslancev je poslanec Neuwirth letos zopet predlagal, da se denarna jednota zmanjša na 50 kr. Finančni minister nema tudi nič proti pomanjšanju denarne jednote. Poslanec Matuš misli, da se bode prej ali slej morala uvesti nemška veljava ali pa latinska denarna sistema, on je odločno zato, da se upelje

LISTEK.

† Lavoslav Gorénjec-Podgoričan.

(Konec.)

Rojenice so mi bile obsodile, da bodem železničar. — 1873 leta bil sem nameščen v Postojni, ko mi piše prijatelj L. . . . č, tedaj frekventant pijonirske kadetne šole v Hainburgu: „Zdaj si v bližini gospoda Gorénjca. Izvestno ga bode veselilo, ako ga pohodiš.“ V 2. dan aprila meseca omenjenega leta moral sem k prometnemu izpitu v Št. Peter. Preostajalo mi je obilo časa, pak popitam, kde se gre v Slavino. Krenil sem tja. — Golorok, obil gospod ustal je od pisalne mize. Nikakor ne bi bil zamogel v njem vspoznati nekdanjega Št. Lovrenškega kaplana. — Jako je bil vesel, ko se mu predstavim. Pri čaši vina je hitro potekal čas. — Zalotil sem ga bil baš, ko je na slovenski jezik prelagal N. V. Gogoljeve: mrtve duše. „V bližini ste zdaj, stara znanca sva, le pogosto pridite v pohode.“ In čudno, dober mesec kasneje premestili so me na Prestranek, ki je železniška, brzajavna

in ob jednom poštna postaja Slavinske župe. Malo kateri dan je prešel potem, da bi ne bila občevala z Gorénjcem. On je bil najpopularnejša oseba vse župnije. Prijazen z narodom, potrpežljiv, skromen, darežljiv, blaga duša, — duhovnik v pravem pomenu besedinem. Ni čudo, da ga je vse ljubilo. Ljudem posojeval je rad knjige iz velikanske svoje knjižnice; mimogrede je rad zahajal v kmetske hiše, ter pogovarjal se z družino, — svaril, navajal jo k pravemu življenju, bodril na delo, — in tako ni le za duševno, nego i za telesno blaginjo narodovo skrbel je on. Pa se je tudi vse trlo okolu njegove spovednice! A kmetje so tudi umeli, kaj imajo v njem. „Naš gospod Polde, naš gospod Polde, — tacega še nismo imeli!“ In nosili so mu za maše in darov v takej obilici, dasi se je branil. „Le kavsaj“ dejal je često, ko sva na njegovem domu obirala piščance, „pa jutri zopet pridi“. In ko sem rekel, da to bi bilo prepogosto, da ga oškodujem preveč, me je zavračal: „Toliko imam v hramu, da ne sneva skoro, in potem bode na novo Bog dal, in kmetje bodo zopet prinesli.“ — Pisal je neprestano, in ne spominjam se, da bi ga ne bil kedaj zalotil piščetga. Naročen bil je na silo mnogo

slovanskih novin. Ruske knjige dobival je večinoma z Libskega. Kar je izšlo na domačem literarnem polju našem, našel si gotovo pri njem. Navadno so se sukali najini pogovori o raznih literarnih proizvodih slovanskih narodov, osobito o leposlovnih. Na tom polju je bil vzlasti doma in rad je recitiral tega ali onega pisatelja.

1873. leta po leti razsajala po Slavinskej župi bolezen malaria. Ljudje so hudo mrli. Zjutraj čil in zdrav, odnesli so ga že popoldan v mrtvašnico. Tedaj bil je Gorénjec vedno, neprestano na nogah. Neumorno hodil je od bolnika do bolnika, dajal profilaktična sredstva, poučeval, kako vesti se pri obolelih, kako varovati se te kužne bolezni. „Tri dni že nijsem izzul škornjic, obut ležem, a jedva zadremlem, hajdi, že moram kam z obhajilom“, tožil mi je jedenkrat. Neumorno delovanje njegovo je tudi priznala deželna vlada, ter odredila, da je dobil pohvalen dekret.

Za časa staro- in mladoslovenske stranke opustila je večina duhovnikov „Slovenski Narod.“ Gorénjec pa, ki nikoli ni bil zelot, pridržal si ga je tudi takrat, ni politikoval, a govoril vedno pomirljivo. Ta slučaj, nadalje, ker je včasih šel v krčmo,

poslednja. Koncem je odsek vsprejel resolucijo, da naj vlada resno pretresava upeljavo manjše denarne jednote.

Skupna ministerska konferenca v nedeljo, ki se je posvetovala o obnovljenji avstro-ogerske pogodbe, bila je brez uspeha. Ministri se niso mogli sporazumeti o carini na surovi petrolej. Vsled tega so se pretrgala pogajanja in ne vé se, kdaj se zopet začne. Ogerski ministri odšli so že domov.

Vnanje države.

Rusija jako hitro dela utrube pri Dubnu. Nasipi na vzhodnem delu so že končani. Ravno tako hitro delajo strateško važno cesto iz Dubna v Suck. Ta cesta bode do pomladi že dodelana.

Dosedaj so Grki iskali opore le na zapadu. Zanašali so se na Anglijo in Francijo. Ko pa ti dve državi ne podpirata grških teženj in zlasti prva jako odločno postopa proti Grkom, hočejo se Grki približati Rusiji. Mi mislimo, da tudi to njim ne bode koristilo. Rusija je poslednje mesece dovolj jasno pokazala, da ne želi nikakih prememb na Balkanu in zaradi Grkov ne bode premenila svoje politike. Tudi Srbi so se zanašali na Rusijo, ko se druge vlasti neso hotele za nje potegovati, toda v Peterburgu neso hoteli podpirati politike, katero je srbska vlada nastopila proti volji Rusije, v škodo slovanstvu.

Arnavti so pobili in oropali 30 inženirjev in delavcev, kateri delajo železnico iz Vranje v Skoplje. Turška oblastva so takoj, ko so to izvedela, odposlala vojakov, da varujejo ljudi, ki delajo železnico.

Odkar se je združila Italija, še ni bila zbornica tako polna, kakor minuli petek. Skoro nobenega poslanca ni manjkalo. Večina in opozicija zbrali sta bili skoro vse svoje pristaje. Vzlic vsem prizadevanjem se opoziciji ni posrečilo vreči ministerstvo. Ministerski predsednik je odločno zagovarjal budget in vladno politiko in zagotavljal, da bode vedno delal za kralja in domovino. Potem je sklenila zbornica z 242 proti 227 glasom, da začne specijalno debato o budgetu. Ko se objavil izid glasovanja, zagnala je opozicija velik hrup. Definitivni budget se je pa dovolil z 242 proti 206 glasom.

Francoski senat je vsprejel madagaskarsko pogodbo, ko jo je poprej zagovarjal Freycinet.

Petindvajseti socijalni demokrat je voljen v nemški državni zbor. Pri dopolnilni volitvi v devetnajstem saksonskem volilnem okraju zmagal je kandidat socialistov s kakimi 1000 glasovi večine. Ta volilni izid napravil je mnogo hrupa in precej poparil vladne kroge. Pokazal je jasno, da vzlic vsem izjemnim zakonom socijalizem vedno napreduje. Socijalni demokrati so pa tudi imeli hud boj. Tovarnarji, pastori, ravnatelji in učitelji, župani in uradniki raznih kategorij so agitovali za konservativnega protikandidata, pa vse ni nič pomagalo.

Angleška vlada bode še ta mesec spodnje zbornici predložila irske predloge in je utemeljila. Kakor se zatrjuje, hoče Gladstone Irske dovoliti obširno avtonomijo s svojim parlamentom. Ko se bode zbornica predložila irska predloga, se bode parlament razpustil in razpisale nove volitve, da bode narod sam imel priložnost pokazati svoje mnenje o vladni irske politiki. Tudi se gorenja zbornica ne bode upala ustavljati vladni predlogi, ako se bode narod pri volitvah izrekel za irsko avtonomijo. Gladstone se nadeja pri novih volitvah dobiti močno večino.

Švedi so jako nevoljni na Norvežane, ker poslednji zahtevajo popolno enakopravnost obeh kraljestev in posebnega ministra vnanjih zadev za Norvegijo. Švedsko prebivalstvo zahteva, da vlada razruši osobno unijo in se upelje zveza obeh dežel, kakršno določuje Kielska pogodba iz 1814. leta.

ker je rad občeval z narodom, — a bil je jako trezen mož, — potem pisateljstvo, radi kojega pa nikakor ni zanemarjal svojih dolžnosti, ponajveč pa gola umazana sebičnost, samopridna zavist, bila je uzrok, da so ga tožarili. „No, vsaj sem jaz še več, kakor gospod Polde, in moja maša tudi to kisto velja, kakor gospoda Poldeta, pa meni se ne prinese nič!“ godrnjal je stari župnik P. . . . n. Kaj gorak je bil Gorenjcu. In stari vedno bolehavei drug E. . . . c, še več pa njegova sestra — kuharica prizadela sta siromaku dokaj bridkih uric. O nedeljah in praznikih moral je Gorénjec služiti vedno rano mašo, imeti po dva govora, poučevati v šoli, po raztresenih podružnicah maščevati, o boleznih ga je vse zahtevalo k sebi, — prijetne reči, vzlasti po zimi, o burji in zametih, — misantrop E. . . . c je pa ležal doma. Ni čudo, da ga je mrzel narod. V ljubljanski knjezoškofijski palači je takrat stolovala vsemogočna škofulja U. . . . a, rojakinja E. . . . c. Čeje sestre. Da werden Weiber zu Hiänen, — šla je megera tožarit Gorenjca, in facit teh spletk je bil, da je mitrovana kuharica Gorénjca predstavila v št. Jurisko hribovje! Zaman bila šla je deputacija najveljavnejših mož Slavin-

Dopisi.

Iz Gradca 7. marca. [Izv. dop.] Pogostem poudarjajo Nemci, da je Gradec najbolj nemško mesto v Avstriji, ter se s tem posebno bahajo. Očlovek ne poznajoč razmer, misli bi, da je v resnici tako! Kdor se je pa udeležil desetletnice akademiknega društva „Triglava“, videl je, v kakem meri je zastopan slovanski življenj v Gradci! Velike Stenfeldske dvorane bile so prenapolnene občinstva, kakih 700 ljudij obiskalo je to slavnost! Res, „Triglav“ sme ponosen biti, da tako dostojno zastopa narod slovenski v tem mestu, sme si tudi biti v svesti, da je s to slavnostjo ne samo pozornost tukaj bivajočih Slovanov na se obrnil, ampak tudi Nemcev. Vsi gostje nemškega rodu izjavili so se pogostem, da more „Triglav“, bodi si, kar se tiče uljudnosti, bodi si izpeljave programa, z nemškimi društvi tekmovali. Saj je pa tudi res bilo divno, krasno!

Ustopili smo malo po določeni uri v krasno ozaljšane dvorane, upeljeni po vrlem odboru. Občinstvo bilo je že vse polno, čuditi smo se morali tej točnosti, katera ni v navadi. Ta točnost občinstva omogočila je, da se je beseda točno pričela. Izvrstna vojaška godba 37. pešpolka zaigra „Koračnico“ kot uvod. Mej tem dana nam je prilika, da se ozremo malo po dvorani. Prvo, kar nas je posebno iznenadilo, bila je velika množica nežnega spola. Menda ni še imel „Triglav“ v svoji sredini toliko števila dam. To bodi društvu dokaz, da se je začel i nežni spol zanj zanimati. Mej odličnimi gosti videli smo: g. veleučnega vseučilišnega prof. dr. Kreka z gospo, vseučilišnega docenta, prvega predsednika „Triglava“ dr. Klemenčiča, dr. B. Ipavca, g. Komelja pl. Sočebrena z družino, prof. Hauptmana z gospo, prof. Hubada, prof. Turkuša z gospo, polkovnika Oreskoviča, finančnega svetnika Kocksteina itd. Navzočni sta bili polnoštevilno društvi „Hrvatska“ in „Srbadija“. Razen tega bili so zastopani Bolgari, Čehi, Poljaki, Slovaki in Rusi.

Ko je godba odsvirala, nastopi predsednik gosp. Toplak ter prečita došle telegrame, kojih je došlo 20. Dopisniku ni bilo mogoče vseh v roke dobiti, priobči tedaj samo te le:

Dunaj. — Vreden svojega imena, vzgajaj orjake našemu narodu. Dr. Murko.

Dunaj. — Srečno Vam proslavo desetletnice želi „Zora“.

Ljubljana. — Stanovitne so Triglava skale. Stanovitneji v rodoljubji Triglavani! Brunet

Ptuj. — Dasi je 10 let za društvo komaj dan življenja, veselimo se z Vami, da ste v tem dnevu toliko napredovali. Živio!

Čitalnica in pevsko društvo.

Spljet. — Nekdanji soutemeljitelj in odbornik kliče vrlemu društvu navdušeno: „crescat, floreat!“ Rutar.

Ljubljana. — Živeli, slovenski visokošolci! Akademsko društvo „Triglav“: „Vivat, crescat, floreat!“ Ljubljanski osmošolci.

Praga. — Bratskomu akademickemu spolku „Triglav“ ke dnešni slavnosti jeho desetletnice od českých akademiků ze zlate slovenske Prahy srdečne „Na zdar!“

Akademický čtenarský spolek v Praze.

skih k vladiki, — nič, sic volo, sic jubeo, — Gorenjec moral je pobrati šila in kopita, ter težak, obil mož, oditi na novo odkazano mu mesto, v hribe. Nakanil je takrat že, da se razsopi, ali udal se je, potrpel. Trpek za P. . . . a, E. . . . a in vladiko bil je takrat dopis v „Slovenskem Narodu“, ki je osvitljeval to despotično dejanje. Vse zastonj! Kmetje Slavinci bili so sila razjarjeni zbog tega čina, dva moža čuvala sta kaplana E. . . . a, ker se je bilo bati dejanskih izgrediv. Vse je bilo po konci! Čulo se je pretenje in grožnje, ter kletve tedaj, da ni preje, ni sleje tako.

Služaj je nanesel, da so i mene skoro potem premestili v Zagorje za Savo, zopet v bližino Gorenjca. Jedva dve pičli uri imela sva drug do drugega in čisto sva se shajala oni dve leti njegovega kaplanovanja v št. Juriji. Novi župnik Gorenjčev, skušen, občečisljan gospod G. . . . n bil je drugačen mož, nego prejšnji predstojnik njegov. Spoznal je v Gorenjci biser, moža, in branil ga je napram sumničenju. „Kako ste dovoljni z Gorenjcem?“ pital ga je nekoč vladika V. . . . r. „Izvrsten, značajan mož, delaven in marljiv; boljšega kaplana si želeli ne morem.“ „Pa same romane piše in v gostilne za-

Dunaj. — „Slovenija“ čestita bratskemu društvu k njegovi desetletnici ter kliče: „vivat, floreat, crescat.“ „Triglav“! Presrčen pozdrav!

Odbor.

Ormož. — Čestitamo, naprej bili sokoli slovenski. (Drugi del ni mogoče citati.)

Dunaj. — Milým pobratimům ke dnešní slavnosti srdečne „Na zdar!“

Český akademický spolek.

Kučera, predseda.

Pismo pozdravilo so „Triglav“ prav srčno društva:

Towarzystwo polskich akademikow „Ognisko“ w Czerniowcach, „Slovanska Čitalnica“ v Trstu ter Bractwo akademickie filaretow w Krakowie. Sosebno veliko navdušenje je prouzročil pozdrav ljubljence slovenskega naroda, častnega uda „Triglavovega“ S. Gregorčiča. Pozdrav slove:

Slav. društvu „Triglav“ o desetletnici:

S primorskih planjav

„Triglavu“ pozdrav,

Ko leto proslavlja deseto!

Kot gorsk velikan,

Po katerem je zván

Naj krepko stoji

Skrbno naj goji,

Vzgoji naj še mnogo nam četo

Za narod naš ljubljni vneto!

S. Gregorčič.

Sedaj nastopi tajnik g. Blaž, ter nam v krepkih potezah razklada zgodovino društva. Pove, da so „Triglav“ ustanovili zavedni slovenski visokošolci l. 1875 na čelu jim dobroznani slovenski rodoljubje in učenjaki gg. prof. Rutar in prof. dr. Sket. Od svojega ustanovljenja do sedaj krepko se društvo razvija ter ob vsakej priliki pokaže, da je udano svojemu narodu, ravnaoč se po gaslu: biti slovenske krvi bodi Slovencu ponos! Želimo, da pošlje g. Blaž ta izvrstno sestavljeni spis „Slovanu“, da i slovenski svet izvé, kako je vzrastla ta narodna cvetlica v tuji zemlji.

Druge točke vsporeda preidem z opombo, da so se izvrstno vršile, le o dveh moram natančneje poročati. Peterospev dr. G. Ipavca „Ohrani Bog te v cveti“, popolnem je očaral občinstvo!

Ta krasna kompozicija peta s tako preciznostjo ter korektnostjo mora se dopasti. Ko so pevci končali, hotelo je občinstvo le še in še poslušati krasne zvoke a pevci niso hoteli ustreči občnej želji, menda radi tega, da se ne bi program preveč podaljšal. Druga točka, katero smo morali občudovati, bila je „Naprej“ in „Karitik hrv. pjesama“. Do sedaj tu nepoznani tamburašk zbor sme si laskati, da je njegovo igranje bilo mej lepim najlepše! Tu se nam zdi umestno izraziti svoje veselje, ko vidimo kakó srčno simpatizujejo Hrvatje s Slovenci, kmalu združili se bodo, gotovo sebi v korist! Potem bode jim mogoče, zmerom take slavnosti prirejati, kakor je bila „Triglavova“ desetletnica!

Pevci „Triglava“ in „Hrvatske“ odpeli so zadnjo pesen „Kdo je mar“ (na glasoviru je spremljal g. dr. B. Ipavec). Tu nastopi g. Toplak naznanjajoč, da se začne na občo željo občinstva ples. — Ravno je minula ura dvanajsta. To je bilo veselje! In slovenska mladina rajala je do ranega jutra ter se vrtila po krasnih skordih slovanskih melodij. Prvo četvorko plesalo je 90 parov.

haja!“ „Knjezovladiška milost, ako piše, piše o prostem času, — to mu je v razvedrilo in zabavo.“ „Kaj pa piše tacega?“ „Vse je pošteno. In če gre na polič vina, i no, jaz grem celo z njim in nikedo nama ne more očitati česa. Gorenjec je trezen mož, zlata vreden. Vse ga čisla in rado ima. Kar se je govorilo o njem, so le izmišljene kvante.“ Tako ga je branil mož poštenjak!

Gorénjec morda nikoli ne bi bil napravil župniškega konkurza, da ni bil prišel v št. Jurij. Župnik G. . . . n pa ga je naganjal, in istinito se je lotil študij. — Iz Trsta poslali so me v maji meseci 1876. l. na substitucijo na Zidani most. Porabil sem to priliko, ter obiskal Gorénjca. Iznenadil me je z novico, da je prebil konkurz, prosil za župo Adlešiče, ter dobil jo. Blagi, neumrli vladika Pogacar, ki je Gorénjcu izredno naklonjen bil, mu je odgovarjal, rekoč, naj počaka kaj boljšega. „Tam ne bodem imel preobilo posla, dobro je za-me, knjezovladiška milost,“ dejal je skromni Gorénjec; lahko se bodem bavil s peresom, — zato prosim te župnije.“ „Fiat voluntas tua!“ In dobil je Adlešiče. — Z Gorénjcem ostala sva v vednej korešpondenčnej zvezi. Ko sem moral na Tirolsko, ko sem

V prvej dvorani pa se je zabavalo neplesajoča občinstvo ter se veselilo, da more Slovan v nemškem mestu tako sijajno nastopiti.

Končujoč čestitamo vrlemu „Triglavu“ na tem sijajnem izidu prav srčno ter mu kličemo: Z merom vzgajaj take moke kakor do sedaj, ostani Slovencu domovina na tujem.

Iz Loškega potoka 5. marca. [Izv. dop.]
Dopis iz Loškega potoka v Vašem cenjenem listu št. 37. od 16. februarja, je tako občanom ustregel, da ga nikakor prehvaliti ne morejo, zakaj bi ga pa ne, saj je istino še premalo govoril. Ko bi bil pa še nekoliko opisal naše odbornike in njihove občinske seje, tedaj bi poštenemu človeku slabost prihajala. Dovolite mi, da omenjene le nekoliko na debelo popišem, ker gotovo bodem ustregel bralcem tega lista, še bolj pa našim občanom. Poglejmo najprej, kako se občinske seje začenejo in končajo. Ko se občinski odborniki komaj toliko skupaj zbere „v gostilni, ne pa v občinski pisarni, da so sklepni, se seja prične tako le: Župan prinese jedno, ali pa dve „Marjetki“ vina na mizo. Ko si pa ta izpraznjeni pa toliko časa „Repete“, dokler neso vsi omamljeni, seveda, da župan najbolj. Občinski sluga pa, ker mu je bilo že prej to naloženo, — prinese „zapisnik“, ki ga je bil že prej ta dan skoval, da ga pričujoči odborniki podpišejo, in ti, seveda, ki ga imajo že preveč v laseh podpišejo, kar jim prinese občinski sluga, naj bode to ali ono.

Kadar je pa že vsam zadosti, vendar se spomni jeden ali drugi za račun, koliko da imajo „cehe“. Gostilničar (župan) jim pove, koliko da imajo „cehe“, odborniki pa sklenejo, da naj se današnja „ceha“ v občinski račun zapiše in s tem je seja sklenena. (Omeniti tudi je, da se mej občinskim zastopom tudi vrli poštenjaki nahajajo, da ne bodo taisti žaljeni, so izveti, ker jih občani kaj dobro poznajo.) Da pa ima naš občinski zastop res veliko oblast (podeljeno ne vem od kod), o tem se je izrazil podžupan Matija Knaus iz Hriba tako-le: Kar nas osemnajst odbornikov v občini naredi, to mora veljati, ako tudi jednega ali drugega na vislice obsodimo. Jaz pa kaj dvomim nad to postavo, ki jo ima naša občina, mislim da bode pri naših odbornikih neveljavna. Toliko od občinskega zastopa in od občinskih sej. Poglejmo pa nekoliko v občinsko blagajnico. Revna je, kakor „cerkvena miš“, drugega ni v njej, kakor še kaka pajčevina po kotih, v njej pa ne dobiš denarja s cesarsko podobo, ako bi jo tudi trikrat okoli preobrnil. Ko bi pa imela občinska blagajnica prave gospodarje, bi gotovo morala imeti že nekoliko stotin gotovine, ker jih pa nema, je od leta do leta več dolžna. Da se pa z občinskim premoženjem prav ne gospodari, pogledimo si občinske dohodke in odhodke le od leta 1879. Omenjeno leto dobila je občina od deželne vlade gotovih 900 gld. za stražo na hrvaški meji, ki so jo imeli zaradi živinske bolezni; leta 1885 je daroval presvetli cesar za razširjenje pokopališča 200 gld. na prošnjo g. župnika, potem so občinske naklade pri davkih po 15%, naklada pri vinskem dachu in dachu od mesa, pristojbina od vsake ženitvanjske zglasnice 5 gld. in še veliko drugih dohodkov, ki jih občina ima. Stroškov pa občina po-

daleč od domovja bil zapuščen, osamljen, bili so njegovi listi mi v tolažbo. „Potrpi, solnce bode zopet sinilo, — razmere bodo se uže zopet predručile, Slovan gre na dan. Tudi ti prideš zopet v domovino svojo!“ Res, zopet sem doma — — —

O zadnji bolezni svojej ni govoril Gorénjec rad. Ko sem ga miloval, odgovarjal je, da ni tako hudo. V listu od 19. dne novembra meseca toži, da ne more tolikaj pisariti, kajti preobložen je z uradnim poslom. Da posel, — a priznati ni si hotel, da je bolan, hudo bolan, da gre h koncu z njim. Št. Jurija je rad kaj omenjal. — „Ko bode pod župnijsko streho (scil. v Št. Juriji), spominjajte se tudi mene,“ piše mi v zadnjem listu. — Pisaril pa je neprestano. Menim, da je zadnje njegovo tiskano delo prevedena povest: očeta Blaža otolina, ki je te dni izšla v „ljudske knjižnici“ v Mariboru.

Gorénjec je pisateljval že od 1861. l. počenši. Njegovi nebrojni spisi nahajajo se v Glasniku, Cvetji, Besedniku, Zori, Kresu, po Novicah, Danici, Narodu, Slovence, po knjigah Mohorjevega društva, Matice Slovenske, ljudske knjižnici Leon-Kordeževaj, Vidi se, da je bil izredno plodovit. Po največ prevajal je iz ruščine in češčine.

Gorénjec bil je srednje rasti, širokostenjašk,

sebnih ni imela iz občinskega premoženja, ker moramo županu posebej skladati, ako se še tako majhna reč v občini naredi. Vendar je pa pri vseh teh naštetih in drugih dohodkih občina vsako leto od 2—3—4—600 gld. več dolžna. Kam, da so vsi ti dohodki prišli, nikdo v občini ne vé, izimši župana in nekoliko odbornikov. Danes sem Vam, dragi bralci, le nekoliko popisal naše odbornike, da bode vedeli, kako da je naša občina zastopana. Katerikoli Potočani bodo po tem dopisu razžaljeni, tisti so največ pri tem krivi. Kaj več prihodnjič, ako bode mogoče, vse z imenom odkrito.

„Jarnejše drev“ privleče,
Juri podkuri
Miha podpiha“.

P....!

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 2. marca.

(Dalje in konec.)

Mestni odbornik Kollmann predlaga v imenu odseka za olepšavo mesta.

Slavni mestni zbor naj sklene:

1. Sedanja veranda pred Tivolskim gradom naj se podere, in vrhu nje napravljeni železni balkon odpravi. 2. Mesto tega naj se naredi nova veranda deloma od litega deloma pa od kovanega železa po priloženem načrtu g. G. Tönnies, in sicer s stro pom iz železnih valovitih plošč. 3. Delo naj se izroči G. Tönniesu ter z njim pogodi na dogotavljenje, montovanje in popolno postavljenje cena 1800 gld. z obvezo, da bode delo izvršil vsaj do 31. maja t. 4. Stroški za to napravo naj se pokrijejo iz tekočih mestnih dohodkov. 5. Magistratu se naroča, da predidode štiri sklepe neutegoma izvrševati začne.

Odbornik dr. Tavčar pravi, da mu niti sedanja niti nasvetovana altana ne more ugajati, že z olepševalnega stališča ne, podobna je šušilnici za proso in se v veliki dimenziji nikakor ne ujema s skromnim poslopjem. Železno altano pa more zavračati iz finančnih razlogov. Stala bi skoro 2000 gld., torej toliko, kolikor je letnega dohodka od vsega Podturnskega posestva. Altana je le napot, kadar se hote meščani sprehajati pri godbi, kajti ovira prosti promet. Tudi kip maršala Radeckega pred altano, bode mnogo pridobil, ako se ta kurnik odpravi. Zategadelj nasvetuje dr. Tavčar iz olepševalnih, estetičnih in finančnih ozirov, naj se altana popolnem odpravi in le, ako je treba, popravi železni balkon.

Odbornik Pakič bi obžaloval, ako bi se odpravila altana in zatorej podpira odsek predlog.

Odbornik Potočnik je odločno zoper odsek predlog. Ko bi se altana napravila od železa, kakor je nasvetovano, bi se moralo reči, da magistrat in mestni odbor nema nikakega estetičnega okusa, kajti altana je popolnem proti slogu (stil-widrig).

Odbornik Hribar misli, da zaraščena altana, kakor je zdaj, fasado gradu še povzdiguje. Ako se podere, ostal bode le balkonček, ki bode neukusen. Stroški ne bodo neproduktivni, kajti ako bode veranda dotični stranki v gradu na razpolaganje, bode gotovo rada plačevala večjo najemnino. Kip maršala

in zadnja leta sem zelo obilen, dasi je bil v mladosti silo tenak in slok. Obraz bil mu je širok a duhovit, čelo visoko, lasje temnorjavni, oči male, rujave, zelo žive, nos fin, usta proporcionalna. Rad se je šalil, ter zategnjeno smijal. Imel je lep, sonoren glas. Naravi bil je sangvinične; a marsikdo, ki ga znal ni, imel bi ga flegmatika. Preje je nosil vedno visoko obuvale, strogo duhovski opravljal se; v Št. Juriji jel je nositi pantalone. Odeval se je ali črno, pogosto pa je imel kako tamno, kvadrilirano opravo. — Po leti nosil je bel slamnik in lahko črno surko. Tabaka ni pušil, ali vsaj zelo redko. — Prejšnja leta je mnogo bolj čislal pivo, nego vino.

Imovit, menim, Gorénjec ni bil, kajti bil je preradodaren in čuda novcev potrošil je za knjige in novine. Vzlasti rad podpiral je dijake. — Včasih mi je dejal, da bode knjižnico svojo ostavil ali kakaj šoli, ali čitalnici, ali Matici slovenski; kaj je ukrenil, mi ni znano.

Neprecenljiva zguba je, da nam je Morana tako brzo odvedla tega plodovitega, neumornega, večkega pisatelja. Bil je jedva 45 let in 3 mesece star.

Blag mu spomin!

Harambaša-Mérovčkov.

Radeckega pred gradom bil je kupljen za „Zvezdo“, a ker je bil slab, neso ga hoteli postaviti in tudi po odpravi altane se ne bode lepši videl, kajti ulil ga je pravi mojster skaza. Od novo altane bode imelo mesto korist, služila bode v lepoto in gotovo nad 50 let ne bode poprave treba.

Podžupan Petričič podpira odsek predlog, župan Grasselli pa je odločno za dr. Tavčarja predlog. Altana postavila se je, ko je bival maršal Radecky nekaj dni pod Tivoli, da so vozovi stali pod njo. Vedrišče pa prostor pod altano ne more biti, saj je tudi premajhen. Altana se gradu ne prilega. Govori se o velikanski fasadi Tivolskega gradu, v resnici pa ni drugega nego dvenadstropna hiša, koje tretjino zavzema altana. Stavbinski urad napravil je načrt za novo altano, ki bi bolje ugajal, nego predloženi.

Pri glasovanji obvelja dr. Tavčarja predlog s 13 proti 12 glasom, altana se bode torej odpravila.

Odbornik Valentinčič poroča v imenu odseka za olepšavo mesta o napravi nove ograje nad stopnicami pred Tivolskim gradom in nasvetuje naj se stare stopnice prelože in z novimi namestijo. Kamnoseška dela znašala bodo 282 gld., Tönnies je proračunil za ograjo 480 gld., vsi stroški znašali bi za popravo stopnic in napravo ograje skupno 809 gld.

Odbornik Nolli nasvetuje, naj bi se dražba za železno ograjo razpisala, dosti ceneje bi se dobila. Sploh pa se mu zdi ograja od ulitega železa pretežka.

Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški misli, da ni firme v Ljubljani, ki bi ceneje to delo izvršila. K večjemu livarna v Dvoru na Dolenjskem, od koder bi pa prevažanje veliko stalo.

Župan Grasselli je proti ograji od ulitega železa. Saj se vidi, kako sta dva srborita fantalina razbila tako ograjo pri realki. Ograja bodi od kovanega železa, trajnejša in ceneja bode. Stavbenemu uradu naj se naroči, da takoj predloži zboru dotične načrte, da se vsa dela še to spomlad dogotove.

Debate o novi ograji udeležo se še odborniki prof. T. Zupan, Nolli in Hribar. Slednji podarja nujnost, da se stopnice pred Tivolskim gradom popravijo. Naposled govori še poročevalec Valentinčič, ki se čudi, da je danes toliko ugovorov proti odsekovi predlogom, ki so zadnjič vendar vsi odborniki (izimši kamnoseškega dela) bili sporazumljeni.

Konečno vsprejme se predlog župana Grassellija, da se mestnemu uradu naroči, naj takoj predloži načrte za ograjo od kovanega železa. Potem se seja, ki je trajala 3 ure, sklene.

Domače stvari.

— (Pronašanje.) Stavbeni svetnik gospod Potočnik bode jutri 10. dan t. m. v tehničnem društvu govoril o plovbi po rekah, s posebnim ozirom na našo Savo, po kateri se je brodarstvo, Dolenjem v veliko škodo, opustilo. Predaval bode pri Maliči. Začetek ob 8. uri. Nečlani dobro došli.

— („Laibacher Wochenblatt“) bil je preteklo soboto zaplenjen, kakor se nam poroča zaradi besed „die Gascognaden des — — —“. Danes raznaša se že drugo izdanje. Po tem sodeč, kazalo bode v bodoče tudi narodnim listom oglašati se za drugo izdanje.

— („Hrvatski“), glasilo stranke prava, odtegnil se je poštni „debit“ za Bosno in Hercegovino.

— (Posojilnica v Slovenskem Plajbergu na Koroškem) je — kakor se nam poroča iz Celovca — post tot discrimina rerum vendar registrovana na podlagi slovenskih pravil, in vsled slovenske uloge. Slovenski jezik se torej pri sodnijah na Koroškem, vsled čitateljem „Slovenskega Naroda“ znane pritožbe, priznava kot sodnijski jezik. Ta posojilnica, katere osnivanje se je skoro za leto dni zavleklo, začela bo torej v kratkem svojo delovanje. Nadejati se je, da bo poslovala z istim uspehom, s kakeršnim se sme ponášati Št. Jakobska posojilnica.

— (Morilec Kralj svoje grozodejstvo priznal.) Prvo noč po smrtnej obsodbi Kralj ni zatislil očij. V jutro vprašan, kako je spal, odvrne, da je vso noč bdel, ker so ga obsodili na vislice. „Ali mi nihče ne more pomagati?“ zdihuje Kralj. „Le Bog pa cesar,“ se mu reče, „ako dejanje priznate.“ Nekoliko pomišljajoč, reče zločinec: „Prosim, peljite me k preiskovalnemu sodniku.“ Tjakaj

prišedši v prisotnosti treh prič prizna svoje grozodejstvo in utemeljuje zločin s tem, da si je hotel z novci nesrečne svoje žrtve nekoliko pomoči iz bede in revščine. Vsa izpoved morilecva vjema se razen nekaterih podrobnosti, katere more vedeti le morilec sam, popolnem z izpovedbami prič. Sodnik potem sestavi, prečita in podpiše zapisnik, kateri podpisajo tudi prič in morilec Kralj.

— (Včerajšnji mesečni somenj) bil je še precej dobro obiskan, kljub temu, da je še v par drugih krajih bil somenj. Živine postavilo se je na somenj 905 glav in sicer: 410 konj, 305 volov, 165 krav in 25 telet. Posebno živahna je bila kupčija na konjskem sejmišču, kjer se je dokaj lepih konj prodalo.

— (Morilec svoje pastirke pred potrotniki.) [Dalje.] Prvi se zasliši dr. Schuster, potem zdravnik Finc, ki pove, da lobanje ni bilo moči prežagati, ker je kar razpala, kajti razbita je bila vsaj na 26 kosov, možjani pa so bili podobni jušadi (Sauce). Zatoženec na vprašanje, kaj da ima na to opomniti, odgovori, da ga vse to nič ne briga. — Priča Peter Bratanič, delavec pri Tönniesu, potrdi, da je bil zatoženec s svojo pastirko v Pokornovem „auskochu“ in da je, ko je prej bil z njo tam, jedel klobase, proti 5. uri zvečer, samo nekoliko vrata odprl in rekel dekletu: „Zdaj pa pojdi!“ na kar sta odšla. Drugi dan, ko je žandar zatoženca mimo gnil, je prič tako rekel: „Ta je že ta pravi!“ Priča, starinarica Kattr K e b e r, izpove odločno, da je bil Kralj tisti, ki je železni drog pri njej dne 14. januarja kupil. Prišel je okoli 3. in 4. ure popoldne in rekel, da je bil že v torek pri „fotru“ (njenem moži) gledal neki železni drog za osamotežnemu vozičku. Rekla mu je, kazoč na nakopičeno staro železo, naj izbere, kar želi. Izbral je ravno isti železni drog, kateri se je prič pokazal in kateri je imel že takrat, kakor še danes sledove apna na sebi, ker je bil prej gotovo za ograjo pri kakem oknu. Kralj je rekel, da je to ravno tak drog, kakeršnega bi on potreboval. Prijel ga je pri konci in poskušal ob tla, je li trden. Kralj pripomni na to: „Žena, to ste se pa zelo zmotili, da bi bil jaz isti, ki je kupil pri Vas ta železni drog!“ — Priča Ivana Kržišnik, natakarica v Hrenovi gostilnici na sv. Petra cesti, izpove da je bil Kralj z dekletom proti 3/5. uri zvečer v gostilnici in spil z njo 1/4 litra vina. Šalila se je priča še z njim, ko je rekel, da je dekle njegova hči češ, to ni res, ker se jej je Kralj premalad zdel. Proti peti uri odšla sta oba. Okoli sedme ure zvečer istega dne pa je prišel Kralj „s komfortablom“, ki je ustavil pred „Bierhalle“. izstopivši na nasprotni strani zopet v Hrenovo gostilnico in hitro izpil četrt litra vina. Vprašala ga je priča navlašč, kje pa imate dekleta, na kar je odgovoril: „Me bo že kje tam doli čakala!“ Isti dan bil je, kakor prič pove, Kralj vsaj trikrat, če ne štirikrat v Hrenovi gostilnici, jedenkrat z dekletom, drugekrat sam. Priča misli, da je bil Kralj, ko se je pripeljal s fijakarjem, nekoliko pijan.

(Dalje prih.)

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 9. marca. „N. Fr. Pr.“: Kolonija armenska na Dunaji izročila Kalnokyju prošnjo, naj bi Avstrija z drugimi velevladnimi pri Porti posredovala, da se uresničijo v Armeniski reforme.

London 9. marca. Reuterjevo izvestje iz Rangoona: Angleško posadko v Yemethenu,

broječo 300 mož, obkolilo 9000 ustašev. General Prendergast hiti na pomoč z nekoliko stotinami. Pričakuje se hud boj.

Pariz 9. marca. Časopisi objavljajo topel poziv do občinstva, naj bi podpisavalo doneske za ustanovljenje zavoda Pasteur-jevega, čegar projekt je akademija znanostij vsprejela. Zavod naj bi bil varstvo proti steklini, vsprejemal bi Francoze in inozemce.

Avstrijska specialiteta. Tridesetletna izkušstva so dokazala, da se je „Mollov Seidlitz-prašek“ pri vsakršnem slabem prebavljenju in zaprtju kot jedino uspešen lek izkazal. Cena škatljici z navodom 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik v Dunaji, Tschlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 5 (20—2)

Tak uspeh, kakeršnega že dolgo ni bilo, pridobilo si je vsekako Pichler-jevo resolvirno milo kot najboljše zdravilo za konje in govedo. Odkar je to neprecenljivo sredstvo občinstvu dostopno, ne pogreša se skoro v nobenem hlevu. — Za zdravilno moč in njega neškodljivost je že mnogo sijajnih spričeval.

Umrlj so v Ljubljani:

2. marca: Marija Korinaldi, gostija, 83 let, Kravja dolina št. 11, za starostjo. — Arnold Maršal, podkovski učeneec, 19 let, Poljanski nasip št. 14, za jetiko.

3. marca: Rozalija Bajc, učiteljeva vdova, 40 let, sv. Florjana ulice št. 24, za jetiko. — Andrej Bruss, oskrbnik, 81 let, Poljanska cesta št. 9, za starostjo. — Alojzij Škrabec, konduktarjev sin, 3 leta, Križevniške ulice št. 9, za davico. — Viktor Zalokar, dninarjev sin, 1 mes., Kolesijske ulice št. 12, za jetiko. — Viljem Kavčič, konduktarjev sin, 5 let, sv. Martina cesta št. 11, za vnetjem možganske kožice.

4. marca: Janez Videmšek, krojačev sin, 10 mesecev, Reber št. 3, za vnetjem sapnika.

V deželnej bolnici:

1. marca: Tomaž Kos, delavec, 31 let, za jetiko. — Janez Mautar, krošnjar, 29 let, za jetiko.
2. marca: Anton Režun, črevljar, 23 let, za jetiko.
3. marca: Fran Terlep, vrtnar, 55 let, za srčno hibo. — Marija Remžgar, gostija, 68 let, za starostjo.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Veetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
8. marca	7. zjutraj	734.42 mm.	— 5.2° C	z. vzh.	jas.	
	2. pop.	734.11 mm.	1.0° C	z. jvz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	735.97 mm.	— 1.6° C	m. svz.	d. jas.	

Srednja temperatura — 1.9°, za 4.5° pod normalom.

Dunajska borza

dné 9. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	86 gld. 45 kr.
Srebrna renta	86 " 50 "
Zlata renta	114 " 75 "
5% marena renta	101 " 85 "
Akcije narodne banke	872 " "
Kreditne akcije	299 " "
London	125 " 85 "
Srebro	— " "
Napol.	9 " 98 1/2 "
C. kr. cekini	5 " 91 "
Nemške marke	61 " 60 "
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 128 " 25 "
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 170 " 25 "
Ogrska zlata renta 4%	104 " 75 "
" papirna renta 5%	95 " 70 "
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 " "
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 117 " "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126 " 75 "
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	118 " "
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	108 " 75 "
Kreditne srečke	100 gld. 179 " 75 "
Rudolfove srečke	10 " 20 " 25 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 117 " 30 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	208 " 20 "

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

Od visoke vlade
švedskega kralja
privilegirani
Brezov balzam.

Njeg. Veličanstva

dr. Fr. Lengiel-ov

Že sam brezov sok, kateri teče iz breze, ako se navrtja njeno deblo, je od pamtveka znan kot najizvrstnejše lepotilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek. Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan poznane luske od polti, ki postane vsled tega čisto bela in trda.

Ta balzam zgleda na obrazu nastale gube in kozave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podeluje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nesno rudečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. Cena vrču z navodom vred 1 gld. 50 kr.

Zaloga v Ljubljani pri Jul. pl. Trnkoczy-ji, lekarnarji; glavna zaloga na Dunaji pri W. Henn-u. (29—3)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Zahvala.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem izrekamo za toplo sočutje o smrti prejubljenege očeta, gospoda

ANTONA PEČNIKA,
posestnika,

ter za darovane lepe vence in za mnogobrojno spremstvo pri pogrebu presrečno zahvalo.

(143)

žalujoči ostali.

Izurjenega koncipijenta

z legalno prakso išče

(134—3)

dr. Alojzij Gregorič, odvetnik v Ptuiju.

Učenec,

12—14 let star, z dobrimi šolskimi spričevali, vsprejme se v prodajalnico mešanega blaga. Sinovi revnih starišev imajo prednos. — Natančno pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. (125—3)

Hiša

z malim vrtom v mestu je po ceni na prodaj. (144)

Natančneje: Rožne ulice št. 31 v I. nadstropji spredaj.

Čebele

v vsakem številu kupi

(128—2)

čebelarja Chlum per Hinsko, Česko.

Resolvirno milo,

izumljeno in napravljeno od

Frana Pichler-ja, c. k. živ. nadzdravnika v avst.-oger. vojski, se je za dobro pokazalo pri vseh vnanjih poškodbah in

konj in goved.

Večkrat odlikovano s častilnimi spričevali, zahvalnimi in priznalnimi pismi živinozdravnikov, kmetijskih društev in zavodov ter mnogobrojnih posestnikov. — V Ljubljani prodajajo: Mihael Kastner, Viljem Mayr, Josip Schlafer. (136—1)

Kri čistilne kroglice

so se vselej sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, navali krvi, otrpnenih udih, skazenem zelodeci, pomankanju slasti do jedi, jetrnih in obilnih boleznih, in presegajo v svojem učinku vsa druga v reklamah toliko proslavljena sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja jedna škatlja samo 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoj se s pošto ne razpošilja. — Prodaja (650—19)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

— Razpošilja se vsak dan po pošti. —

Žrebanje **že** prihodnji **m**esec.

Kincsem **SREČKE** à 1 gld. 11 srečk 10 gl. samo 10 gl.

Glavni dobitki v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odteg-20% || 4788 denarnih dobitkov.

Kincsem-srečke dobivajo se v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba: Budimpešta, Waitznergasse 6. (142—2)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“